

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת לך לך תשפ"א

למה דג לא יכול להיות עורך דין? כי הוא לא יודע לטבוע...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

לך לך מארצך

כְּאִשֶּׁר הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה אֶת אַבְרָהָם אֲבִינוּ לְלַכֵּת אֶל אֶרֶץ
כְּנָעַן, אַבְרָהָם קִיַּם אֶת הַצּוּוֹי לַמְרוֹת שְׁלֹא יָדַע בְּדִיּוֹק לָאֵן עָלָיו
לְלַכֵּת, וַמָּה יִהְיֶה שֵׁם. אַבְרָהָם הִתְמַשֵּׁר לְקִיַּם אֶת מַה שֶּׁה' צִוָּה
אוֹתוֹ, וּבִטָּח בּוֹ שֶׁהַדָּבָר לְטוֹבָתוֹ. בְּזָכוֹת זֹאת הוּא זָכָה לְבּוֹא אֶל
הָאֶרֶץ וּלְנַחַל אוֹתָהּ.

אַחֲרֵי כֵּמָה דּוֹרוֹת, גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי וְצִאצִּיאוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ,
עָזְבוּ אֶת מִצְרַיִם וַיֵּצְאוּ לַמִּדְבָּר הַשָּׁמַם, כְּדִי לְהִגִּיעַ לָאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
וְכִמּוֹ שֶׁאַבְרָהָם אֲבִינוּ לֹא יָדַע בְּדִיּוֹק מַה מִּצְפֶּה לוֹ, גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הָלְכוּ בַּמִּדְבָּר, בְּהִנָּהֶגֶת ה' עַל יְדֵי מֹשֶׁה. וּבְזָכוֹת כֵּךְ נִכְנָסוּ יִשְׂרָאֵל
לָאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְזָכוּ לְנַחַל אוֹתָהּ.

בּוֹאוֹ וּלְמַד מִזֶּה גַּם לְעֶצְמָנוּ: לְפַעֲמִים עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים
שֶׁאֲנֵחֲנו לֹא מִמָּשׁ מִבִּינִים אוֹתָם אוֹ יוֹדְעִים מַה תִּהְיֶה הַתּוֹצֵאָה
שֶׁלָּהֶם. אֲבָל אִם נִהְיֶה בְּטוֹחִים שֶׁזֶּה הַדֶּרֶךְ בֶּה עָלִינוּ לְלַכֵּת -
נִכָּה בְּעֹזֶרֶת ה' לְהִגִּיעַ אֶל הַמָּקוֹם הַטוֹב בְּיוֹתֵר, אֶל הַמְּנוּחָה
וְאֶל הַנַּחֲלָה.

שאלות בפרשה

1. בן כמה שנים היה אברהם בצאתו מחרן?
2. מדוע ירדו אברהם ושרה למצרים?
3. מדוע נכנס אברהם למלחמה נגד המלכים?
4. איך נקראת הברית שכרת ה' עם אברהם?
5. מי היה מלכי-צדק?
6. כמה שנים היו אברהם ושרה בארץ לפני שאברהם לקח את הגר?
7. בן כמה שנים היה אברהם כשנולד ישמעאל?
8. מי שינה את השם של אברם ושרי לאברהם ושרה?

חידת חדגא: שם של איש, שמהיוצא ממנו הוציא מלכי-צדק, ושניהם בפרשה!

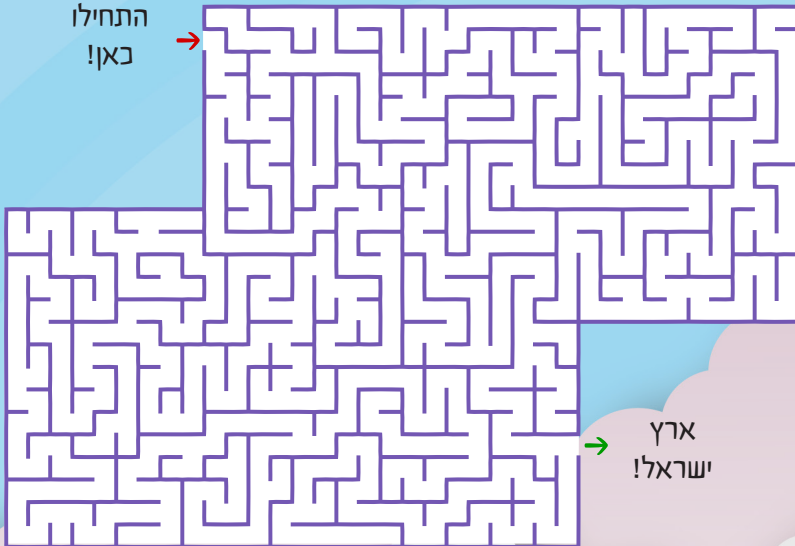

חידת פולקע: גיל בר-מצווה מוזכר בפרשה בשני הקשרים. היכן?

"אל הארץ אשר אראך"

מצאו במבוך את הדרך לארץ ישראל!

התחילו
באן!

ארץ
ישראל!

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

- מתי יש לי מה לספר? תמיד. מתי אין לי מה לספר? כשאומרים לי לספר משהו...
- איש אחד שואל קמצן: אתה יכול לעזור לי 10 שקלים? אז הקמצן עונה לו: אני יכול לעזור לך גם בחינם...
- יש לי שתי שאלות: (1) למה כשנושכים את הלשון בכוונה זה לא כואב ובלי כוונה כן? (2) למה אתם נושכים עכשיו את הלשון?? ;)

קשקוש מדהים סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

התלתלים הנאים של המלך איר פליקס בחסר חן, והפרצוף עצמו היה נטול כל קשר לפנים של אדם מן השורה. בקצור, הפשלון היה צפוי מראש.

בהגיע היום המיעד להגיש את הציורים אל בית המלך, נגש פליקס בהתרגשות עצומה, ונעמד בתור עם עוד מאות אנשים. היו שהביטו בציור שלו וגחכו בינם לבין עצמם. אחרים אפלו אמרו לו כמה מלים מעליבות. אבל פליקס - כמו שהיה מאז ומעולם - האמין בציור שלו, והיה כמעט בטוח שהמלך ירום הודו יבחר בו.

התור התנהל בעצלתיים. כל אחד מן הציורים שהגיע לארמון נכנס לבדו אל היכל המלך, והראה לו את הציור שציר. המלך הביט בציור ורשם לפניו את התרשמותו. 'בסוף אבחר עשר יצירות מבין הטובות ביותר', הסביר.

אבל כאשר בקש פליקס להכנס אל המלך, לא נתן לו הפקיד הממנה לעשות זאת. 'אתה קטן מדי מכדי לעמד לפני אדוננו המלך ירום הודו', אמר לו בנקשות. פליקס התחנן על נפשו: 'זו יצירה שעבדתי עליה ימים ולילות! אתה לא יכול לשלח אותי כך הבייתה בלי להראות אותה למלך'. הפקיד התרפף והסכים: 'טוב, נעשה דבר כזה - אני אפנס אל המלך עם הציור שלך ואראה לו אותו, ואצין בפניו מי ציר אותו'.

פליקס הסכים בלית לו ברירה אחרת. הפקיד נטל את הציור ונכנס אל הסרקלין שבו ישב המלך לואי. אלא שפאשר הוא הראה אותו למלך, אחז הפקיד את הציור הפוך... הוא לא הספיק לומר למלך מה מציר ביצירה ומי ציר אותה, כשהמלך הפריח קריאת התפעלות: 'וואו! מי ציר את האיל המדהים הזה? תראה את הקרניים המסלסלות שעולות כלפי מעלה בחן, ואת הראש של האיל שמאיר כאן בקוים לא מאד ברורים, מה שנותן השראה ומקום לדמיון! נראה שזהו אחד הציורים המכשירים ביותר בצרפת! אני כבר יכול עכשו לומר לך שהיצירה הזאת תהיה אחת מעשר היצירות שאבחר היום!'

וכשפליקס שמע את הבשורה - הוא ידע שהמאמץ היה שוה, למרות הכל.

...

כשאנחנו מתאמצים, בדרך כלל נראה תוצאות חיוביות. אבל בעיני התורה והמצוות, כל מאמץ מביא תוצאה חיובית. גם אם אין לנו למשל היכלת ללמוד בהבנה מעמיקה, אבל כאשר נעשה את שלנו - הקדוש ברוך הוא יסתפל על מעשינו כמו על היצירה המדהימה ביותר.

באדיבות "שלוש לעם"

כשהיה פליקס צעיר, ממש ילד, חלם להיות ציר. בהזדמנות הראשונה שהסכימו הוריו הוא נרשם לחוג ציר, והתמיד בו בשקדנות גדולה. בכל פעם היה חוזר עם יצירה קזאת או אחרת שציר, ואביו ואמו היו מתפעלים מאד, משבחים אותו ומעודדים אותו להמשיך ולתרגל ציורים.

אבל האמת הייתה שהציורים של פליקס לא היו מרשימים כלל וכלל. הם נראו כמו שרבוטים חסרי פשר של ילד קטן, וכדי להבין מה באמת הוא ציר, נדרשו הסברים שונים וגם משנים. אבל פליקס, כמו גם ההורים, ובזאי המורה של חוג הציור - היו כלם שמחים ומאשרים. וכך הוא גדל וגדל, ובמשך הזמן התחיל לציר בכחות עצמו, ועדין לא היו אלה יצירות מצלחות.

יום אחד, כשפליקס היה בן תשע, הוא עבר ברחובות פאריז, וראה מודעות גדולות התלויות בכל קרן רחוב. 'אדוננו המלך מענין לעשר את קירות הארמון בציורים חדשים', נכתב בפרסומים, 'וכל אזרחי צרפת מזמנים להגיש את יצירותיהם אל ארמון המלוכה. עשרת הציורים הטובים ביותר שיבחרו, יזכו להתלות בהיכל המלך!'

פליקס ידע שכאן נמצא העתיד שלו. אם יצליח למצא חן בעיני המלך - ידע בודאות - תהיה זו קפיצת הדרך שלו לעולם האמנות. הכל יפירו אותו, ידברו עליו, יעריכו אותו, וכמובן: יזמינו ממנו ציורים לביתם הפרטי. פליקס הקטן לא חשב על הכסף כמו על ממוש היכולות שהוא היה בטוח שיש בו.

הוא התחיל לציר במרץ. תחלה שרבת כמה סקיצות ראשוניות, עד שהחליט על הפנון שבו הוא בוחר. 'אציר את המלך בכבודו ובעצמו!' עלה במחו רעיון, והוא מהר לציר את תלתליו של המלך הגולשים מעל פניו ומטה. פעם אחת בחייו ראה פליקס את המלך לואי, בזמן שהכתר כמלכה של צרפת. זה היה אמנם לפני כמה שנים, אבל פליקס היה בטוח שהוא זכר כיצד הוא נראה.

בד הציור שלפניו התחיל להתמלא מיום ליום בקוים כאלה ואחרים, אלא שהם לא הזכירו כהוא זה את מראה פניו של המלך לואי. חבר שבא לבקר את פליקס, ראה את הציור, ושמע ממנו על כנותו לשלח אותו לארמון המלוכה, כדי שיבחר על ידי המלך. החבר צחק צחוק גדול ולגלג: 'לא רק שאי אפשר לזהות כאן את אדוננו המלך, אלא שבכלל אין רואים כאן בן אדם! אין סכוי שהמלך יסתפל על הציור שלך, פליקס!'

אבל פליקס לא השפע מדברי החבר ולא אבד תקוה. הוריו, שראו את מאמציו לציר, סתמו את פיהם. גם הם הבינו שאין לבנם סכוי, משום שהציור שלו היה נראה חסר צורה. את